Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Andersen, H. C.
Titel:	Udrag fra Stormen flytter Skilt
Citation:	Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 221. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893297289952/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)
Anvendt udgave:	H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

skjændte. Een loe, en Anden snakkede; der var Folk paa Trapper og i Vinduer, ja heelt ude paa Taget. Solen skinnede; lidt Regn fik de ogsaa, men det var godt for Landmanden, og naar de bleve rigtig dyngvaade, saa var det en sand Velsignelse for Landet.

O hvor *Mo'erfa'er* kunde fortælle! Han havde, som lille Dreng, seet al den Stads i dens største Deilighed. Den ældste Laugssvend holdt Tale fra Stilladset, hvor Skiltet blev hængt ud, og Talen var paa Vers, ligesom om den kunde være digtet, og det var den ogsaa; de havde været Tre om det og først drukket en heel Bolle Punsch, for at faae den rigtig god. Og Folk raabte Hurra for Talen, men de raabte endnu mere Hurra for Harlekin, da han kom frem paa Stilladset og vrængede efter. Narren gjorde saa udmærket Nar og drak Mjød af Snapseglas, som han saa hivede ud imellem Folk, der greb dem i Luften. *Mo'erfa'er* havde eet af dem, som Kalkslageren havde fanget og foræret ham. Det var rigtignok morsomt. Og Skiltet hang med Blomster og Grønt paa det nye Laugshuus.

[73] Saadan en Stads glemmer man aldrig ihvor gammel man bliver, sagde *Mo'erfa'er*, og han glemte den heller ikke, uagtet han fik at see megen anden Stads og Herlighed og fortalte derom, men morsomst var det dog at høre ham fortælle om at flytte Skilt ogsaa inde i den store Stad.

Mo'erfa'er reiste jo som Lille derind med sine Forældre; han havde den Gang aldrig før seet den største Stad i Landet. Der var saa mange Mennesker paa Gaden, saa at han troede at der skulde flyttes Skilt, og der vare mange Skilte at flytte; man kunde faae hundrede Stuer fyldte med Billeder, bleve de hængte op indenfor og ikke udenfor. Der var saaledes alle Slags Menneskeklæder malede af hos Skrædderen, han kunde sye Folk om fra Grovt til Fiint; der var Tobaksspinderskilter med de yndigste Smaadrenge, der røg Cigar, ligesom i det Virkelige; der vare Skilter med Smør og Spegesild, Præstekraver og Liigkister, og saa desuden Indskrifter og Opslag; man kunde godt gaae en heel Dag op og ned ad Gaderne og see sig mæt paa Billeder, og saa vidste man med det Samme, hvilke Mennesker der boede derinde, de havde selv hængt deres Skilt ud, og det er saa godt, sagde *Mo'erfa'er*, og saa lærerigt at vide i en stor By, hvad der boer indenfor.

---

4 dyngvaade] dynevaade kt. 31 Tobaksspinderskilter] Snuus Tobaks Skildte, *herover skrevet* Tobakspinder (Skildte) k, Tobakspinder-Skilte t, Tobaksspinderskilter A, Tobak- C. 32 vare] var k, vare tA, var C.